

ÉS BROMA, ¿NO?
GERMÀ BEL
(Publicat a *La Vanguardia*, 16 d'agost de 2011)

Haviem entrat a agost amb una única declaració econòmica rellevant del líder del PP: “no hi haurà retallades socials”. Be, això deien també fins fa poc els presidents conservadors a Itàlia i Portugal. Ara hem conegut un pedaç més del programa econòmic del PP, expressat per la seva secretària general, la també flamant presidenta de Castella la Manxa: el PP vol recuperar la deducció fiscal per compra de vivenda. A més, de Cospedal ha simpatitzat amb la idea de tornar a l'administració general de l'Estat les competències en educació i sanitat. Tot un programa el que es va perfilant.

És ben conegut entre economistes i polítics que la deducció fiscal per compra de vivenda és ben be totalment una transferència de rendes de contribuents a promotors immobiliaris i constructors. Per això, és interessant preguntar-se per què el PP vol aprofundir en la manca de recursos fiscals tot regalant diners als oferents de vivenda. ¿Creuen que el preu de la vivenda ja s'ha ajustat prou? ¿O volen aturar l'ajustament i estimular l'augment de preus? Crec que una direcció tan absurda (amb el que ha costat eliminar aquesta deducció regressiva!) emana de la manca d'assumpció pel PP de la seva pròpia responsabilitat governamental en la borbolla immobiliària que ha assolat l'economia. En un recent article (“Lliçons per recordar“, el 2 d'agost) es donava prova documental que el govern popular era l'únic agent polític que en 2003 negava qualsevol vestigi de borbolla. Tot i que la borbolla no fou creada pel govern, aquest hi va contribuir-hi amb polítiques urbanístiques equivocades. I amb una política fiscal expansiva que -en temps de fort creixement econòmic i ingressos fiscals conjunturals-, s'entossudia a reduir impostos en lloc de generar superàvits fiscals, como feien altres països en aquells moments. És lògic que si el PP no entén la responsabilitat de les seves polítiques (i les seves no polítiques) en els desequilibris de l'economia espanyola es disposi a insistir en els seus errors.

Quelcom semblant succeeix amb el finançament dels serveis essencials prestats per les autonomies. És molt poc recordat que les CCAA d'Aragó, Astúries i Extremadura van ser obligades en contra de llur voluntat pel govern popular -a finals de 2001- a assumir les competències de Sanitat; en cas contrari, se'ls deixava sense model de finançament i a expenses de les decisions que en cada Llei de Pressupostos fossin establertes pel govern central. Aquells vents van portar les presents tempestes.

Desconcerta que el partit que és principal candidat a governar després del 20-N encadeni despropòsit amb despropòsit. Tot i que també és possible que el PP sí que hagi après dels seus errors governamentals, i a la vegada que es dirigeix amb populisme als electors d'Espanya, estigui dient amb veu ben baixa a les autoritats de la UE i als inversors internacionals que no es preocupin, que les seves declaracions econòmiques van de broma. Esperem, vaja.